AÑO IV Nü 5-6 JUNIO-JULIO 1952

ROMANIA

(RUMANIA)

Reg. Pr. Int. 374-001

Buenos Aires 12 Páginas: 1 peso

EVA PERON

HA desaparecido una mujer extraordinaria: de la joven historia argentina Eva Perón ha sido la figura más insigne.

Hizo una carrera meteórica. Cuando nació, en 1919, en Junín, una modesta ciudad de provincia, el nombre de Eva Duarte no tenía resonancia en el libro de oro de la nobleza argentina. Estaba, sin embargo, destinado a ascender a alturas de donde la mirada dá vértigos.

Al llegar a ser la compañera del Presidente de la Nación, asumió con la más lúcida intuición el sector más ingrato: el de los humildes, los "descamisados". Mediante la intervención providencial de esta mujer sin par, "descamisado" se convirtió en título de gloria en la Argentina de hoy.

Nunca, en la vida de la Argentina de ayer, habían tratado los gobernantes de remediar las heridas abiertas de las multitudes que sufren sin llorar. Unas cuantas familias privilegiadas cuidaban ante todo su bienestar personal. Reinaba sobre la vida de los ciudadanos y en nombre de la democracia, una oligarquía despiadada.

El Coronel Perón no subió al poder por un golpe de estado. Fué elegido y ratificado por la nación como su jefe indiscutido, logrando el poder por mayorías aplastantes.

Desde el primer día de su asunción al mando e incluso mucho antes, tuvo en Eva Perón una compañera fanática, una colaboradora de toda hora y una incomparable ejecutante.

Entregándose con todo el alma a las obras sociales, la Señora del Presidente hizo milagros, a una edad en que su excepcional belleza, su gloria y brillante posición hubieran podido incitarla a practicar las mundanidades frívolas que trae consigo la posición de primera dama de la República: presidiendo unos cuantos clubs o sociedades de beneficencia formal.

Esta espléndida mujer trabajaba sin descanso, sacrificando su vida para aliviar el dolor de los descamisados. De entre las chozas y ruinas levantó palacios, infundió ánimo en los espíritus y dió salud a los cuerpos agobiados por la enfermedad y la miseria.

Quienes hayan vivido en la Argentina de los últimos años, habrán podido darse cuenta de la tremenda popularidad de la "compañera Evita". Su sola presencia desencadenaba el más desbordante delirio popular. Sólo ahora, que sus grandes ojos se cerraron para siempre, puede medirse la extensión del mito y la veneración popular. Millones de ciudadanos en llanto y consternación, en filas inacabables han querido despedir a a su venerada benefactora.

Los Rumanos que viven en la tierra generosa de la patria adoptiva, se adhieren con profundo pesar al duelo nacional, implorando la gracia divina para el eterno descanso de la desaparecida.

DOLIUL ARGENTINE

A DISPARUT o femee extraordinará.

Pentru istoria tánará a Argentinei Eva Peron este expresia fidelá a celei mai ample figuri din intreg trecutul libertátii sale.

A avut o carierá meteoricá. Numele ei de fatá, Eva Duarte, nu reprezenta nimic in cartea de aur a nobilimei argentine. Náscutá in 1919 la Junin, un modest orásel de provincie, avea sá urce scara ináltimilor, de unde privind in jos, deobicei ametesti. Totusi Eva Peron nu a ametit, desi nu a privit decát in jos, cátre cei umili.

Devenind sotia presedintelui statului, a transformat magistratura supremá in binom. Peron-Eva Peron nu a fost o formulá vaná. Eva Peron a guvernat la fel ca si sotul sáu. Si-a asumat cu luciditatea martiriului sectorul cel mai nevrednic: plebea, nenorocitii, desbrácatii. "Descamisado" a devenit un titlu de nobletá in Argentina de astázi, prin interventia epocalá a acestei femei.

Niciodata in Argentina moderná guvernantii nu incercaserá sá vindece ránile deschise ale celor multi, ce suferá fárá sá plángá. Privilegiile ctorva familli isi atinteau privirile mai mult la bunástarea personalá. Ca in mai toata America de Sud, oligarhia dicta asupra vietii cetátenilor, in numele democratiei. Dictatura falsei democratii avea sá producá o rásturnare fundamentalá.

Colonelul Peron n'a venit prin lovitură de Stat. A fost ales si ratificat de natiune ca sef incontestabil, dobindind puterea cu majoritáti zdrobitoare. Din ziua dintái a asumárii conducerii Statului si chiar cu mult inainte, a avut in Eva Duarte un prieten fanatic, un colaborator desárvársit, un executant incomparabil.

Dedicándu-se operelor sociale, sotia Presedintelui a sávársit minuni, la o vársta cánd frumusetea exceptionalá, gloria si tineretea strálucitoare, ar fi putut-o indemna la practica futilitátilor protocolare ale calitátii de sotie oficialá: a prezida baluri, cáteva cluburi sau societáti de bienfacere formalá. Eva Peron insá s'a amestecat cu multimea necájitilor. Activánd cu puteri supraomenesti, pentru binele obstesc, splendida femee isi risipea vieata, muncind aproape fárá intrerupere pentru alinarea suferintelor si curmarea durerilor. Din ruinele colibelor a ridicat palate, a picurat sánátate in trupurile sleite de boalá, a dat vieatá milioanelor de condamnati la indiferentá.

Numai cei ce au tráit in Argentina ultimilor ani, isi pot da seama de popularitatea acelei ce a fost "compañera Evita". Aparitia el deslántuia delirul popular, al cárui paroxism este cu neputintá de descris. Doar acuma, cánd ochii ei mari s'au inchis pe veci, se poate imagina intinderea veneratiei si mitului popular. Sute de mii de oameni, in siruri de kilometri, au tinut sá-si ia, cu privirea inlácrámatá sau zguduiti de pláns, ultimul adio dela marea, unica protectoare.

Dacá s'ar pune inscriptii pe toate operele realizate de aceastá femee extraordinará, intregul sol al Argentinei ar fi acoperit de numele Evitei.

A cázut la datorie, in vársta de 30 de ani, meritánd supremul titlu cetátenesc: a binemeritat dela Patrie.

Románii care traesc pe pámántul generos al tárii adoptive, se incliná cu profundá durere in fata doliului national, imploránd gratia divina pentru odihna sufletului ilustrei adormite.

'CIEL ROUGE SUR LA ROUMANIE'

EDITIONS "SIPUCO", PARIS

O nouá lucrare románeasca imbogáteste vitrinele librárilor franceze, o nouá si gravá acuzatie adusá invadatorului bolsevic. Scrisá mai putin pro-domo decát relatárile dlor Silvio Marino, Nicolae Baciu sau a dnei Adriana Cosmovici, autorul denuntá asasinatul practicat de Soviete in tará, oferind lumii civilizate un adevárat infern dantesc, din nefericire viu si aevea.

Dl G. R. Serbánescu, cunoscut avocat bucurestean, a fost incá din adolescentá un militant socialist. S'a integrat printr'un accident in religia rosie, activánd sincer intr'o miscare pe care idealurile sale o socoteau salvatoare. A pátimit ca orice rásvrátit, a suferit inchisori si injustitii. Spera cá instalarea unui regim socialist in tará va introna libertatea visatá in umbra drapelelor rosii, fluturate odinioará de Dobrogeanu-Gherea, de Flueras, Jumanca, Gherman, sau Cristescu-Plápumarul. Dar s'a inselat amarnic, ca toti visátorii, in fata crácenei realitáti comuniste. Fiindcá in locul platonicelor doctrine maxiste, Sovietele au implantat României cea mai grozavá urgie a intregii sale istorii.

Cu multá obiectivitate sunt descrise etapele politice ce au precedat venirea si instalarea Rusilor in tará. Tragedia ulterioará este istorisitá cu argumente si insiruiri de fapte zdrobitoare. O poveste de groazá, al cárei sfársit incá nu s'a consumat.

Meritul dlui Serbanescu de a prezenta lumii apusene sfásietoarea noastrá dramá, este deosebit de mare. Spiritul sáu juridic a sistematizat materialul, stabilind o adevárata codificare a procedeelor sovietice de desfiintare nationalá.

O simplá observatie am avea de adresat amplei lucrári a compatriotului nostru. Vorbind despre forta partidelor politice din România, atribue o importantá mult exageratá partidului socialist. Cei sase sute de mii de membrii pe care dsa ii descoperá dupá lovitura de Stat din August 1944, constitue desigur aceias "zestre" nefastá pe care au avut-o si legionarii in Septembrie 1940, in nici un caz militanti. convinsi .sau .idealisti .de stánga. Simplii fripturisti sau cetáteni inscrisi de teama regimurilor de máná tare, nu pot diminua valoarea pe care in acele timpuri (dupá 1944) o aveau, in ordinea importantei, partidul national-táránist si national-liberal. Despre o fortá socialistá in Romania de odinioará, nu poate fi vorba nici in glumá.

O caldá, admirabilá prefatá, semneazá valorosul scenarist parisian, d. Marceau Pivert. "Ciel rouge sur la Roumanie" este un document teribil, ce intereseazá in egalá másurá pe Români si stráini. Excelentá manseta galbena a lucrárii, tragicá in continutu-i lapidar, dar posibil: "Et si ca arrivait en France?"

La 4 Iulie s'a sárbátorit "Memorial Day", ziua independentei Statelor Unite. Iar la 14 Iulie, Franta si-a comemorat libertatea nationalá. Románii de pretutindeni inchiná un gand curat celor douá republici, pe al cáror pámánt tráesc si se desvoltá atáti compatrioti si ale cáror sacre principii de libertate cáláuzesc intreaga omenire amenintatá de dictaturi.

TRIBUNA LIBERA

CUI PRODEST?

In presa exilatilor români de extrema dreaptá se duce de cátva timp o campanie pe cát de subtilá pe atát de tenace impotriva tuturor partidelor si personalitátilor politice românessti care nu apartin acelei extreme. Exceptie se face pentru Domnul General Rádescu si, intrucátva, pentru D. Grigore Gafencu, pe care aceeasi presá ii "apárá" ca, asa cum spune proverbul bine cunoscut, si-i atátá in acelasi timp impotriva celor cu care intámplátor se aflá in divergentá.

Toate acestea n'ar fi nimic altceva decát o pierdere de vreme, de energie si —in unele cazuri— de talent, dacá lucrurile n'ar fi impinse si mai departe, fiind atacate institutiile de temelie ale Tárii.

Directorul ziarului România isi afirmá cu tárie sentimentele monarhice, apoi, cu douá ránduri mai jos, se lasá furat de inexplicabila plácere de a vorbi de "sceptrul de lemn". Umoristul I. Manzatti gáseste de cuviintá sá scrie despre Captul Statului in termeni imprumutati de la eroul sáu Gágá. Domnia sa mai face si teoria urmátoare: "Fárá indoialá cá un rege detronat (detronat ¿De cine?) se poate bucura de stima supusilor sái chiar dincolo de granitele nationale. Aceasta devine insá o problemá de purá interpretare personalá, sau de amor. Iubesc dacá vreau". Asa ar fi dacá ar fi vorba de vre-un fost ministru, presedinte de Consiliu sau sef de partid. Numai cá aici e vorba de altceva: nu de persoana monarhului, ci de institutia pe care o reprezintá si care apartine Tárii.

Cu exceptia celor cátiva ani de sángeroasá dictaturá ai fostului rege Carol al II-lea, monarhia a fost in România factor de unitate, de creatie si de progres. In fata cotropitorului la 8 Noemvrie 1945 si la 30 Decemvrie 1947, ca si mai inainte, in toiul párjolului de la 1917, poporul a stráns instinctiv rándurile in jurul Suveranului. Astázi, cánd, prin jocul unor forte care depásesc cu mult puterea celor douá zeci de milioane de Români, tara noastrá e cuprinsá in jumátatea vremelnic sovietizatá a Europei, Regele e simbolul de continuitate a fiintei Statului.

E o tristá si poate inevitabilá realitate cá toate grupurile nationale de pribegi suferá de boala exilului, anume incapacitatea de a face sá amuteascá rivalitátile si pretentiile personale si de partid in toiul luptei contra dusmanului comun. Din pácate, in cele mai multe din grupurile nationale, factiunile rivale nu sunt in stare sá gáseascá nici un numitor comun. Noi Románii ne bucurám, fatá de ceilalti, de avantagiul de-a avea, in persoana Suveranului, un nepretuit factor de unitate.

Cei care, cu voe sau fárá voe, tind sá slábeascá acest factor pozitiv, sá-si dea bine seama de ráspunderea pe care o iau in fata istoriei: si cei care cautá sá identifice pe Rege cu meschina lor "pozitie cástigatá" in cine stie ce comitet sau consiliu; si cei care, dorind a monopoliza legáturile cu Coroana, o izolează de Románii mari si mici, cát si de prietenii nostri Americani; si cei care se joacá cu teorii constitutionale pe care nu le-au invátat bine in anii lor de facultate; si cei care, cu aere nevinovate, dau publicitate elucubratiilor cutárui maniac; si cei care-si inchipue cá pot cuprinde destinul României intr'un calambur sau o butadá; si cei ale cáror "principii" variazá dupá rachite de primadonă, sau dupá indicatiile primite de la vre-un bogat comanditar.

Cáci cui pot folosi toate acestea?

Crede cineva cá, prin asemenea manevre, isi asigurá stápánirea politicá sau economicá asupra României de máine? In cel mai bun caz, acela vinde —sau cumpárá— pielea ursului din pádure. Dar cine cástigá astázi din toate acestea sunt slugile reperiste ale lui Stalin, care-si freacá mainile de bucurie de cáte ori, in confortabilul surghiun din Mallorca, fostul inspirator al lui Carol al II-lea maculează cu venin hártia.

TITU R. POGONEANU

BIBLIOTECA DIN FREIBURG

Un miscátor apel ne-a trimis conducerea Bibliotecii Române din Freiburg, pe care am socotit-o intotdeauna drept cea mai de seamá realizare românească a exilului. Aceasta institutie a tráit prin sprijinul intemeietorilor sái. Dar ei au ajuns la capátul puterilor. Reiese din dramaticul apel si din scrisoarea ce ne trimite d. Virgil Mihailescu, directorul asezámántului, cá va fi nevoit in curánd sá disolve biblioteca, incheiánd pentru totdeauna un capitol de neasemuitá activitate cárturáreascá a pribegiei noastre. Ar fi tragic si rusinos ca sá nu se gáseasca in toata lumea românească o máná de binefácători, sá asigure cel putin chiria in care se aflá instalatá biblioteca.

Ne adresám respectuos M. S. Regelui, membrilor Familiei Regale, rugándu-i sá ia sub inalta Lor protectie aceastá nobila initiativá. Aceias rugáminte o adresám dlui General Rádescu si membrilor Ligei Románilor Liberi, dlui C. Visoianu si membrilor Comitetului National, cát si Fundatiei Carol I din Paris.

Zilnic se constitue asociatii culturale sau pseudo-culturale, necontenit apar gazete sau publicatii a cáror menire nu poate egala nici pe departe rostul Bibliotecii din Freiburg. Se gásesc bani pentru "Mofturi române" initiate de aspirantii mediocrii si vesnic anonimi ai cládirii "viitoarei Românii". In schimb nu se gásesc cáteva de Márci pe lunǎ pentru o bibliotecá românească in strǎinátate.

*

Dirijorul român, d. Jean Constantinescu, va deschide stagiunea concertelor simfonice la Cordoba, interpretánd muzicá de Tchaikowski.

EPISCOPUL TRIFA

Problema cápeteniei Bisericii ortodoxe din America a fost definitiv si fericit solutionatá, prin consacrarea ca Episcop a dlui Viorel D. Trifa. O vacantá de 12 ani datoritá plecárii in tará a titularului, Policarp Morusca, produsese tulburári in sánul comunitatii Românilor din Nordamerica. Profitánd de faptul cá Episcopul Policarp nu se mai putea inapoia la postul sáu din pricina interdictiei comuniste, aceias bolsevici bucuresteni au investit cu puteri episcopale un fost preot din Akron, Ohio, cu numele de Andrei Moldovan, dezertor al legilor divine, trecut la comunism pentru cátiva arginti. Protestele si procesele s'au tinut lant, intrucát Andrei Moldovean voia sá-si insuseascá prin manevre necinstite avutul proprietátilor bisericesti. Repudiat de intreaga colectivitate, s'a mentinut doar cu firma, datoritá tolerantei legilor americane, ce conferá intreaga libertate cultelor.

Intr'un spirit de impresionantá solidaritate, renuntánd mai ales la orgoliul —foarte firesc— de a avea pe unul din "ai lor" in fruntea Bisericii, preotii si laicii româno-americani au dat votul lor de incredere tánárului refugiat Viorel D. Trifa, doctor in teologie al Universitátii din Bucuresti, fost presedinte al Centrului Studentesc, doctor in Litere si Filosofie dela Berlin si Bologna. Personalitate de mare culturá, in várstá doar de 38 de ani, d. Viorel Trifa fusese ales incá din 1951 la congresul bisericesc din Chicago, locotenent episcopal.

Hirotonirea s'a facut in ziua de 27 Aprilie la Philadelphia, de cátre Seful Bisericii Ortodoxe in Statele Unite, Mitropolitul Ioan Teodorovici al Ucrainei, asistat de Archiepiscopii Mtyslav si Ghenadie, si de un sobor de preoti. Iar in ziua de 4 Iulie, in cadrul unor grandioase manifestatii, noul Episcop care a primit numele de Valerian, a fost oficial instalat, predándu-i-se cárja si conducerea in orasul Detroit.

Trecutul imaculat al celui ales si inalta sa valoare spiritualá, conferá Bisericii Ortodoxe Române din Statele Unite o conducere de exceptional prestigiu. Solidarizándu-ne la bucuria unanimá, vom adresa Párintelui Trifa caldele urári de bine si fericitá pástorire; un sincer omagiu coloniilor românesti din America si pástorilor lor, in frunte cu Protopopul Ioan Trutza, a cáror dovadá de abnegatie si totalá lipsa de veleitati regionale sau partizane, au dat un splendid exemplu de unitate românească.

Maestrul Perlea

Pe vremea cánd Opera Româná era dominatá de bagheta empiricá a unui excroc muzical, "colonelul" Egizzio Massini (om de totalá incultură insá de rará indrázneală, jonglánd cu timpii muzicali cu nepriceperea jongleurilor de bálci), sau de neputinta unor artisti cultivati, dar lipsiti de harul directorului de orchestrá, cum erau Umberto Pessione, Nona Ottescu sau Alfred Alessandrescu si multi altii, — a aparut venind din Germania un tánar fárá legáturi de familie, fárá protectia doamnei Elena Lupescu sau a doamnelor de onoare, cari desemnau deobicei pe directorii teatrelor, Filarmonicei sau Operei Române.

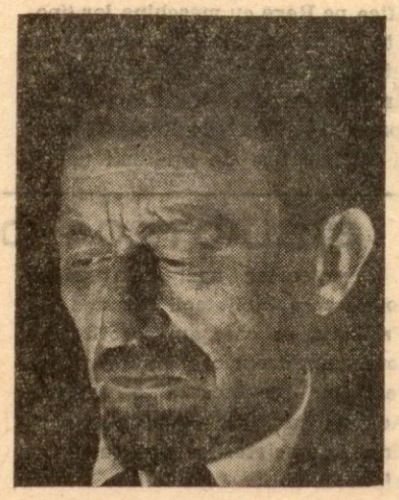

Il chema Ionel Perlea, studiase la Leipzig si Munchen, afirmándu-se ca o senzatie a timpului sáu. Cand a dirijat pe de rost la Bucuresti "Tristan si Isolda" a produs pur si simplu panicá in rándul colegilor, cari nu puteau conduce nici "Pagliacci" dupá partiturá. Publicul a fost consternat de aparitia de bolid a omului mititel, timid, modest, dispunánd si de alte argumente, decát de "fizic". Perlea era atát de bine pregátit, atát de talentat, incát nici o putere nu i-a mai putut opri ascensiunea.

La 29 de ani fu numit director al Operei din Bucuresti. A urmat de atunci si páná astázi o carierá neobisnuitá. Teatrele din Atena, Varsovia, Berlin, Viena, Paris, Stuttgart, Frankfurt, Venezia, Florenza, Napoli, Trieste, Munchen, Londra, se mándresc de a-l fi avut oaspete. In 1945 este chemat la Scala din Milano, al cárui dirijor titular a rámas páná astázi. In 1949 i se oferá un contract la Opera Metropolitaná din New York.

Pentru un dirijor de Operá nu existá aspiratii mai mari decát cele implinite de Perlea. A urcat scara tuturor valorilor, a tuturor inálțimilor. Are in repertoriu 81 de opere si 650 de piese simfonice. Este compozitor de categorie, pianist, violoncelist. Este totodatá profesor de compozitie al Conservatorului din New York.

Modestia sa este fárá pereche, aproape jenantá. Dacá nu l-ai cunoaste bine, ai crede cá e un glumet. Vorbeste cu atáta deferentá de colegi si cu atáta lipsa de interes despre sine, incát iti apare neverosimil, stiindu-l cát e de mare in realitate. Invitat sá dirijeze o serie de spectacole la Teatrul de Operá "COLON" din Buenos Aires, Ionel Perlea a petrecut aproape trei luni in mijlocul nostru.

Un artist pentru care muzica nu mai are secrete, un Román pentru care viata nu mai are decát un sens: sá isi revadá tara. Pentru Bucuresti, Perlea renuntá la New York si la Milano. Náscut in cámpia Bárăganului la Ograda, ar vrea sá sfársească pe plaiurile Patriei. Desigur, numai dacá pot muri si nemuritorii...

O masá de onoare, la care au participat cáteva zeci de prieteni si admiratori, a fost oferitá Maestrului Ionel Perlea. Cuvántul omagial a fost rostit de d. Manzatti.

*

A revenit din Venezuela dupa un an de absentá, pictorul Dimitrie Filip. Activitatea sa si expozitia de picturá organizatá la Caracas, i-au atras numeroase simpatii si vii elogii de presá.

Dintre compatriotii plecati din Argentina in Venezuela, cei care au izbutit sá se afirme cu deosebire, sunt dnii ing. Caiuis Pria, ing. Zuvia, farmacist Petre Chitu si dna Nutzi Stánescu, fostá actritá.

A revenit in Argentina, dupá un reusit turneu teatral in Brazilia, dra Riri Yolanda Fasce.

FAPTE IMPORTANTE

NOI STIM foarte putin despre vechii Români-americani.

Răsfoind presa valahá din Statele Unite, te izbeste uneori naivitatea prezentării. Pagini intregi cu reclame sau anunturi de căsătorie intre drágálasa domnisoará cutare si duiosul cavaler, necroloage in versuri, unele poezii (nu toate) gen Nicu Metz, oferte de "brânzá ca acasá" si "mediciná la Româniа". Este surprinzátor cá cei cátiva intelectuali cari militează in redactii, nu reformează putin inspiratia anumitor localnici, dându-i dacá nu haz, fiindcá e greu, cel putin o limba corectá.

Ar fi insá nedrept sá judecám o intreagá comunitate, dupá lipsa de gust a unor minore manifestatii exterioare. Precum ar fi riscat sá ne inchipuim cá oamenii de acolo nu se tin decât de sárbátoriri si banchete. Viziunea noastrá de refugiati necájiti, cu ráni proaspete in carne, nu tine seamá de faptul cá fratii din Statele Unite si Canada si-au párásit deliberat tara de originá cu zeci de ani in urmá, cá nu au venit alungati de vifore, cá viata lor s'a scurs in mod firesc, pasnicá sau tumultuasá, dupá cum a pulsat insási viata tárii gazdá.

Totusi, acesti compatrioti si-au pástrat credinta si limba, au zeci de parohii si asociatii románesti, desi au ales de buná voa o patrie noua, America, avánd limba si obiceiurile ei.

Unii dintre noi nu vád in Românii-americani decât niste burtáverde cu dollari la chimir si cont in bancá, din care refuzá sá dea si celui ce le cere. Vor fi si din acestia, dar prea putini. Cei multi au stráns cu greu dollarul, dupá munci aspre si cráncene economii. E greu sá risipesti banul adunat cu trudá.

Dar iatá cá acesti frati huliti sau nebágati in seamá, au izbutit o faptá extraordinará. Sensibili la durerea tárii de originá, au cerut si au obtinut o audientá la domnul Truman. Ca pe vremuri, la impárat.

Pentru prima oará in istoria de jumátate de secol a Românilor-americani, in ziua de 28 Mai seful Statelor Unite a primit o delegatie in frunte cu d. avocat Joseph J. Crăciun, prezident la rándul sáu, al Uniunii si Ligii asociatiilor românesti. Fáceau parte din delegatie urmátorii: parintele John Trutza, párintele George Pop, dr. N. Neagoe, rev. Dánilá Pascu, d. Mihail Fárcásanu, dr. Charles H. Kramer, presedintele Evreilor-români din America si fiul acestuia, d. Lewis Kramer. Prezintá o specialá importantá solidarizarea in aceias delegatie, a tuturor cultelor românesti si participarea reprezentantului evreu. Prima dovadá oficioasá de protest a evreimii române impotriva atrocitátilor comuniste. Fiindcá rostul delegatiei a fost acela de a adresa lumii libere, intruchipatá in seful Statelor Unite, strigátul de disperare pentru deportárile in massá si nimicirea totalá a neamului românesc.

Memoriului intocmit si cetit de d. Joseph Crăciun, i-a răspuns cu impresionante accente dl. Truman:

"Peste trupul tárii voastre de originá —a spus Domniasa— s'au revársat puhoaele lui Ghenghis Khan si a atátor náválitori barbari. Ati rezistat cu vitejie tuturor. Fiti siguri cá si aceastá ultimá náválire comunisto-rusească va avea un sfársit cât de curánd si cá poporul román va fi iará liber sá decidá de soarta lui".

Cuvinte epocale, ce nasc legitime sperante.

La audienta istoricá au luat parte reporterii celor mai mari ziare, a posturilor de radio si televiziune, iar intreaga desfásurare a fost filmatá. Vremea fiind frumoasá, presedintele Truman a invitat pe membrii delegatiei in Gradina Trandafirilor, depe langá Casa Albá, unde totul fuese pregátit pentru o lungá si cordiala intrevedere.

Obisnuiti a acorda interes doar márimilor, uneori pestrite, ale refugiului, trecem prea des cu vederea peste faptele de bine ale vechilor Români-americani. Ceiace a obtinut presedintele asociatiilor românesti, un om cu totul ignorat de cei mai multi dintre noi, este fárá egal in scurta istorie a exilului. Increzători in cuvintele cu sens profetic ale domnului Truman, aducem un indepártat omagiu acestui mare cetátean al lumii. Dar recunostinta se indreaptá si cátre avocatul Joseph Crăciun, discret si nobil exemplu de dragoste de neam.

J. N. MANZATTI

"Aun es Tiempo"

"Este incá timp" se intituleaza interesanta lucrare a prietenului Manolo Carrasco-Villadoniga. Inrolat voluntar la 17 ani in eroica "División Azul", a luat parte la cele mai sángeroase lupte depe frontul de Est. A avut ocazia, luni de-arándul, sá cerceteze pe dinăuntru paradisul bolsevic. Cu o obiectivitate generoasá, recunoaste tot ce poate contribui in sensul unei aprecieri favorabile a poporului rus, comunitate milenará de oameni umili si cumsecade, care dupá secole de oprimare taristá indurá in prezent nemiloasa dictaturá stalinistá, tot asa de cruda impotriva Rusilor, cum este impotriva Românilor, Polonezilor, etc.

Dacá insá poporul rus, inapoiat mai putin printr'o rusticitate esentialá, cát prin sistematica indobitocire a propagandei bolsevice, are dreptul la o judecatá indulgentá, regimul, in toate manifestarile lui, nu poate produce autorului decât o scarbá si o revoltá profundá. Interesant pentru noi este ca Manolo Carrasco-Villadoniga a cunoscut in Rusia pe Români, camarazi de arme. Si de atunci a rámas cu o vie afectiune pentru neamul nostru, pe care ne-a demonstrat-o constant.

*

Reputatul tenor Petre Munteanu a obtinut in primavara aceasta mari succese in Italia. Sub bagheta lui Ionel Perlea a cántat la Scala din Milano in "Rápirea din Serai" de Mozart. In acelas teatru a cántat "Crezul" de Cimarosa si "Wozzek" de Alban Berg, sub conducerea lui Mitropoulos. Iar sub bagheta lui Stokovsky a apárut in "Maggio Musicale Fiorentino" interpretánd partitura tenorului din Simfonia 9a. de Beethoven. Iatá o cariera extraordinará.

*

SI CE-I DACA A CAZUT AN

ANA PAUKER a fost eliminată succesiv din Secretariatul Partidului Muncitoresc Român, din Biroul Politic (Politbiroul), super-guvernul R.P.R.-ului si din Ministerul Afacerilor Străine. Supusă la critici severe in presa de partid, chiemata la judecata Comitetului Central, acuzată de abateri grave, amputată de principalele prerogative care facuseră dintr'insa personalitatea Nr. 1 a Republicei Populare si dictatoarea de fapt impusă poporului român, Ana Pauker dispare depe primul plan al activitătii politice din România ocupată. Fi-va iertată sau trimisă să-si refacă virginitatea politică la Moscova, in asteptarea altor misiuni? Fi-va "retinută" intr'unul din "centrale de reeducare", unde painea neagra se agrementează de tortura cotidiană si reeducarea culmineză cu trecerea prin focul purificator al crematoriului? Iată ceiace nu stim si ceiace nici nu interesează.

Ceiace ne interesează este să stabilim in ce masură căderea Anei Pauker inseamnă pentru poporul român, o ameliorare sau o inăsprire a regimului de ocupatie sovietică pe care il indură cu o agravare constantă dela 23 August 1944.

PRABUSIRE SPECTACULARA

Prabusirea vertiginoasă a primei personalitati din guvernul uzurpator dela Bucuresti a declansat reactii puternice in tabăra spectatorilor.

Presa din lumea liberă, mută in general asupra suferintelor de dincolo de Cortina de Fier, devenite monedă comună, lipsită de orice savoare senzationalista, are nevoie de picantul unei anecdote pipărate pentru a descoperi din nou interes anostelor asasinate in serie ce se perpetreaza zilnic dincolo de Cortină. Disgratierea unui Slansky, numirea unui Rokossovsky, actuala a Anei Pauker, iată elementul anecdoctic asteptat pentru a asezona o serie de evenimente fade, nevrednice prin ele singure a retine atentia rampei.

Cazul Pauker a furnizat deci presei internationale prilejul de a-si ajusta ochelarii blazati in directia unei Romanii plictisitoare prin monotonia informatiilor (foamete, arestări, deportări, asasinate, foamete, arestări, deportări, asasinate. etc.) si a culege in varful scalpelului fluturele rar. Dacă lăsăm deoparte apologurile brodate pe canavaua "mărire si decădere" sau "omul e ca oul: l'ai scăpat din mână, s'a dus!", care nu aduc nimica nou, ne putem opri in schimb la speculatiunile asupra cauzelor si consecintelor prăbusirei doamnei Pauker.

Aliniindu-si argumentele, comentatorii au avut in vedere două coordonate de egală importantă: Ana Pauker a fost figura proeminentă a comunismului din România si prietenă personală cu Stalin, "a carei urechie o avea la orice oră"; Ana Pauker este evreică. Si in ciuda acestor două insusiri suprapuse, a căzut. Mai rău, a fost trântită. Care au putut fi motivele, de o importanta asa de covirsitoare, incât să suspende si să anuleze tabuurile ce trebuiau s'o apere pe Ana Pauker ca o cuirasă impenetrabilă?

COMUNISTI INDEPENDENTI?

A imagina, cum s'a incercat, a vedea in decizia Comitetului Central dela Bucuresti, o actiune autonomă, o manifestare de vointă impotriva vointei Kremlinului, este a imagina o absurditate. Nici guvernul "român", nici Partidul Muncitoresc "Român", nu se bucură, fată de Moscova, de cea mai mică umbră de independentă. A lua decizia cea mai anodină, nu IMPOTRIVA vointei lui Stalin, ci fără a-i fi scrutat in prealabil dorintele, fără a fi căutat, prin gretoase lingusiri, a supralicita, a acorda intotdeauna mai mult decât el s'ar fi gândit să ceară, ar insemna — din partea oricui ar indrăsni-o — subscrierea actului de deces (prin titism). Deci fără autorizarea expresă a lui Stalin, Anei nu i s'ar fi putut clinti un păr.

Dacă insă Stalin a consimtit să-si sacrifice o adeptă credincioasă, verificată prin nenumarate actiuni de indiscutabilă lealitate sovietică, o fi avut ratiunile lui, imperioase. Care poate fi, pentru un satrap, ratiunea cea mai valabilă? Aceia a avantajului substantial. Se poate călcă in picioare o prietenie de două decenii, se poate reduce la tăcere sentimentul recunostiintei, dacă, in schimbul sacrificului consimtit se obtine o recompensă inzecită. Stalin si-a zis deci: Nu este poate frumos a o sacrifica pe prietena Ana! Dar este extrem de util de a o lasă să cadă pe evreica Pauker. Pentrucă asa voi obtine, pentru o prietenie pe care o pierd, gratitudinea a 20 de milione de Români.

Interesant este că aceste declaratii nu le aventurează presa huliganică a exilului (care, dimpotrivă, intinde mâna Evreilor, cum reese din proza unor organe de pură tinctură legionară, ca "Insemnări" din Buenos Aires sau "Dacia" din Rio de Janeiro), ci organe de prestigiul si seriozitatea unui "Manchester Guardian", "Le Monde" sau "Frankfurter Allgemeine". Mai mult. Introducerea antisemitismului ca factor de exegezá nu se datorează penei carecum prevenite a unui puritan britanic, a unui ex-colaborator francez sau unui cripto-nazist german, ci de preferintă insisi evreilor.

O VOCE EVREIASCA

Intr'adevăr, iată cum scrie in această materie, marele cotidian "Argentinisches Tageblatt", una dintre cele mai insemnate gazete ale Americii latine, redactată (de altfel excelent) de emigranti evrei:

"Alegerea acestor tapi ispăsitori nu este intâmplătoare: ("Argentinisches Tageblatt" aratá cá si cellalt sacrificat, Teohari Georgescu, ar fi evreu si s'ar numi Nuhám Salomon Paschievici, după cum tapul ceho-slovac Slansky s'ar numi in realitate Salzmann si ar fi si el o victimă a bruscului antisemitism sovietic, decretat subit si foarte apropo de Părintele Providential al Popoarelor). Cauza căderii Anei Pauker este antisemitismul, care deabia isi mai ascunde coltii (kaum mehr verborgen wird). Acest antisemitism are două rădăcini. Mai intăiu neincrederea pur bolsevică impotriva marei mase a evreilor umili si habotnici, care pun pe Dumnezeul lor milenar pe deăsupra lui Stalin si Talmudul mai sus decât Manifestul Comunist. Neaccetparea sionismului, interzicerea emigrării evreilor, ba chiar ultimele epurătii nu pot fi pricepute decât la lumina ancestralului antisemitism din Est, adaptat astăzi la bolsevismul imperialist. A doua rădăcină a acestui val antisemit este insă invidia nationalá a autohtonilor impotriva marilor demnitari din

NA PAUKER!

Partid, printre care evreii erau extraordinar de numeros (in erstaunlichem Masse) reprezentati".

Argumentarea lui "Argentinisches Tageblatt" are, cum ar spune Nemtii, "Hand und Fuss", adicá stá in picoare. Si am fi fericiti s'o putem accepta. Intr'adevár, am fi fericiti dacá si comunistii ar comite grava eroare de a intra in rásboiu cu Evreii. Această pentru ei funestá eroare ar ingrosa frontul nostru cu un aliat de talie. Dacá, in lagárul anticomunist, ne-am putea bucura de toatá colaborarea, activá, generoasá, entuziastá a Evreilor, am fi siguri cá infrángerea lui Stalin s'ar produce mai curánd si prábusirea imensei satrapii penitenciare nu s'ar mai amána din an in an, din conferintá in conferintá, din congres de pace in comitete de dezarmare, etc.

SOVIETOFILIA EVREILOR...

Sá ne intelegem. Nu-i acuzám pe Evrei de filosovietism in bloc si fárá nuantá. Cunoastem personal o seamá de compatrioti evrei care sunt sinceri anticomunisti, dupá cum cunoastem altii care au devenit antisovietici, dupá ce au avut ocazia sá descopere, in carne proprie, cá paradisul bolsevic nu era decát de mucava. Nu-i mai putin adevárat insá cá populatia evreiascá dela noi a acordat, la vremea sa, un pretios ajutor "aliatului" sovietic, dupá cum nu se poate nega —nici "Argentinisches Tageblatt" nu o incearca— e faptul cá in ierarhia comunistá, supremá, mijlocie si maruntá, Evreii au fost si sunt incá destul de prezenti.

Desi acest fapt este constatat si desi, in mod logic, prezenta exuberantá a Evreilor printre functionarii comunisti nu era de naturá a creia in Tará un puternic curent de simpatie prosemit, nu vom fi noi aceia care sá aruncam, evreimii in general, piatra. Mergem chiar mai departe: intelegem cá era normal ca Evreii, dela noi si de aiurea, sá imbratiseze cu caldurá pe soldatii Armatei Rosii si sa se considere, cinstit si fárá umbrá de meschine calcule personale, aliatii firesti ai Sovietelor. Nu au fost Sovietele acelea care, intr'o vreme cumplitá pentru evreime, s'au erijat in apárátorii ei? Nu a fost Armata Rosie aceia care, incontestabil, a fránt grumajii hitlerienilor (care printre alte scopuri de rásboiu proclamaserá si pe acela de a voi, odatá pentru totdeauna, sá "rezolve", prin mijloacele barbare pe care le cunoastem, chestiunea evreiascá) ¿Reactia pro-sovieticá a Evreilor ni se pare deci tot asa de firească si de justificabilá, cum era si cum este reactia noastrá antisovieticá.

...ESTE PERIMATA

Toate acestea-s clare si bune. Dar pentru trecut. Germania nazistá s'a prábusit definitiv. Antisemitismul ei si-al altora a fost, spectacular si sángeros, tintuit la stálpul infamiei. Creerea Statului israelian, cu nationalismul pátimas si intratabil pe care l-a suscitat organic in sufletele si in practicele israelienilor, au fácut, bánuim, pe Evrei in general mai intelegatori fatá de imperativelor nationalismului si a excesivelor sale reactii, atunci cánd este cálcat. Demascarea stalinismului ca una dintre cele mai bestiale tiranii a spulberat iluziile desarte, in care multi oameni de bunâ credintâ, in frunte cu Rossevelt, au crezut. Este oare nevoie ca Stalin sá devie SI antisemit, pentruca Evreii sá-i retragá simpatia?

(CONTINUARE PAG. 8)

"ROMANIA" LEGIONARA?

CONFRATELE VATRA de la Roma ne face cinstea sá ne insereze in lista, impresionantá si fárá prezenta noastrá, a activitátii legionare din exil. Multumim pentru intentia gestului. Stim cá pentru dl Petre Valimareanu epitetul de legionar cumulează calitátile de curajos, dezinteresat, activ, násdrávan, patriot. Retinem cu satisfactie insusirile ce, asa de generos, ni se atribuie, dar rectificám: nu credem cá, pentru a le poseda, este indispensabil sá fi fost formati in disciplina vreunui partid sau cáliti in crezul vreunei miscári. Este suficient sá fim români.

In spetá se intámplá cá la creerea ROMANIEI, ca si la desvoltarea ei ulterioará, au prezidat evenimente care, chiar de-am fi dorit-o, ne interzic libertatea abuzivá de a ne califica legionari. Intr'adevar, cum este de publicá notorietate, ROMANIA a fost fundatá din indemnul, cu colaborarea si cu integrala finantare a A.S.R. Principesa Ileana. Astázi, gazeta isi continuá existenta gratie sprijinului substantial al dlui Dr. Stefan Toculescu,

Oricát ar fi de important, acest sprijin nu acoperá decát o parte, insemnatá dar insuficientá, din cheltuielile noastre. Cine acoperá restul? Oare legionarii? Este poate util sá afirmám aici cá, exceptie fácánd cáteva abonamente (patru, insumánd exact 60 de pesos pe an), Legiunea nu contribuie, nici direct, nici indirect, la finantarea ROMANIEI.

Hm! Parcá numai ajutoarele financiare conteazá! Cele morale nu valorează adesea tot asa de mult? Ei bine, in privinta ajutoarelor morale, avem tristul orgoliu sá specificám cá nu ne-am bucurat niciodatá de ele.

La corectitudinea noastrá, manifestatá adesea in termeni de simpatie neechivocá, legionarii nu ne-au ráspuns intotdeauna cu aceiasi monedá. Unii din prietenii dlui Sima ne-au ridicat in coastá, la timpul sáu, o gazetá concurentá, "Curentul Romanesc", care ne-a cauzat serioase prejudicii, in special de ordin "social". Ráposatul Párinte Palaghita, comandant legionar, a scos la douá luni dupá aparitia ROMANIEI, un buletin bisericesc intitulat, umil si cucernic, tot "România", cu scopul evident si ecumenic de a produce confuzie. Iar confratii dela "Cuget Romanesc" nu ne-au mentionat, intr'un an intreg de aparitie, decát o singurá datá si atuncea cu intentia vádità de a ne jigni.

Iatá aportul legionar la existenta gazetei noastre. Mai degraba slábut nu-i asa?

Evident, aceasta nu ne impiedicá sá pástrám convingerea cá excluziunea Miscárii Legionare dela vieta publicá oficialá a exilului este regretabilá. Cei care au dreptul, acasá, sá moará in fruntea rezistentei, nu ar face figurá pedestrá, indrásnim sá credem, printre vajnicii patrioti, cu staif la gát si bune maniere, dela Londra, Washington sau Paris. In fine, rezervele manifestate de Miscare fatá de ROMANIA, nu-i poate impiedica pe redactorii acestei gazete sá pastreze cu legionarii relatii personale tot asa de cordiale cum le cultivá cu ceilalti membri ai coloniei, dela tátáráscani páná la reprezentantul oficial al Comitetului.

Eclectismul nostru, afirmat in repetate ránduri si rezumat in singurul punct de "doctrinâ" al gazetei: **"Tot ce-i romanesc, e al nostru"**, este firesc sá excite iritarea tuturor partizanilor, a cáror gandire vehementá se alimentează cu precádere din dictonul **"Cine nu-i cu noi, e contra noastrá"**. Acceptám iritarea, care este dovada manifestá cá s'a inteles caracterul nealterat al gazetei noastre: **independenta.** Dupá cum acceptám, cand e cazul, si elogiile, fie ele doar intentionale. Márturisim totusi cá ne mirá.

A. F.

ANA PAUKER (URMARE)

Repetám: nu ne referim la Evreii nostri nationali. In imensa lor majoritate, cum o probează marturisirile lor personale, cum o demonstrează precipitarea lor a emigra, cum a exemplificat-o recent bărbăteasca iesire publică a Drului Filderman, se află deja in cámpul nostru, cot la cot impotriva dusmanului din totdeauna al neamului romanesc, in care nu au intárziat a descoperi si un dusman al umanitátii in genere, deci de două ori al lor.

Ne referim la Evreii din Occident, la Evreii din America. Este drept cá ditirambelor de altá datá, a fácut loc o prudentá expectativá. Nu ar fi insá momentul sá iasá din aceastá penibilá pasivitate si sá se angajeze in lupta antisovieticá cu aceiasi ardoare si cu aceiasi eficientá cu care au stiut sá lupte impotriva nazismului? Intránd in luptá ACUM si cu INTEGRALITATEA FORTELOR considerabile de care dispun, nu si-ar asigurá, pe langá alte avantagii, si beneficiul moral de a fi intrat in cruciadá din dragoste pentru umanitate si din spirit de justitie, si nu —cum s'ar putea pretinde posterior afirmárii antisemitismului stalinian— doar din interes rasist?

Deocamdatá insá antisemitismul lui Stalin nu este decát "une vue de l'esprit", o simplá gogoritá, oricát interes am avea noi, anticomunistii, sá credem in existenta lui. Stalin nu poate fi antisemit.

Pentrucá n'ar insemna numai sá-l renege pe Marx, dar sá sape .a bazá stálpul cel mai solid pe care se sprijiná esafodajul sovietic: internationalismul principial. Cum am mai putea vorbi de quintele coloane comuniste, ce rost ar mai avea sá considerám partidele comuniste italian, francez sau american, ca partide "ale stráinátátii", ce apárare moralá ar mai putea invoca Grinszpanii, Fuchsii si Pontecorvii, trádători de secrete atomice, dacá trádarea lor s'ar fi operat in schimbul argintilor unui stat national si nu pe banii "unei umanitáti progresiste"?

Nu, Stalin nu poate deveni nationalist, si mai putin antisemit. Si cá aceasta nu este o simplá elucubratie de gazetar orfan de argumente ,o probează faptele. Antisemit Stalin pentrucá a sacrificat-o pe Ana Pauker? Dar pe cine l-a ridicat in locul ei? Pe Lucretiu Pátráscanu sau pe Stan Papusá? Nu. Pe Iosif Kiszinewsky, care desi aparent subaltern al lui Gheorghiu-Dej, nu este mai putin politrukul pus in coasta canalei române, pentru a o supraveghia, a o delata, a o inlocui, cánd se va fi uzat.

Faptul cá Iosif Kiszinewsky este evreu sau rus se datoreste, suntem convinsi, unei simple coincidente. Aceleiasi coincidente care face ca Ana Pauker, ca Slansky-Salzamnn sau Rakoczi-Rosenkranz sa fie evrei. Este faptul ca multi comunisti de primá orá au fost evrei, atrasi cátre marxism din mesianism international, din lipsa de legáturi cu glia, din resentimente sociale. Avansarea sau retrogradarea lor insá nu are nimica de a face cu semitismul sau cu antisemitismul. Stalin este o bestie prea inteligentá ca sá se incurce in talmudice distinctii de semintii si rase, iar sovietismul un regim prea rigid ca sá se lase ghidat in promovárile sau epurárile lui, de mobiluri asa de secundare ca opinia domnilor dela Wallstreet sau dela "New York Times" ori resentimentul antisemit al Bádiei Ion sau al doamnei Vasilescu.

Ana Pauker a fost sacrificatá nu pentru ceiace este. Ci pentrucá s'a uzat. Iar cei ce vin dupá ea, nu au dece sá ne bucure. Pentrueá, români, evrei sau rusi, vor fi mai rái ca ea. In dialectica progresistá a stalinismului rául nu poate fi substituit decát de mai rău. Pe o traiectorie rigidá si cu o vitezá uniform acceleratá páná la prábusirea finalá in precipiciul dela care nu mai este intoarcere.

ALEXANDRU FRANCU

---

*

S'a instalat in capitala federalá, venind dela Cordoba, cunoscutul dentist Dr. Sebastian Petrescu.

Consultá in Calle Olazabal 2338, Piso 2, Dep. 7, Tel. 76-7877.

*

DIVERSE

O splendida traducere a poemului "America", máreata inspiratie a Bolivianului Raul Otero Reiche, a apárut recent in colectia literará a "Cercului Cultural Andrei Muresianu" din Rio de Janeiro. Autorul traducerii este d. Stefan Baciu, excelentul poet si animator din Capitala Braziliei.

BOLIVIA

A párásit Argentina, urmánd a se stabili in La Paz, Capitala Boliviei, d. Radu Ghenea, fost ministru plenipotentiar, impreuná cu doamna. Prin plecarea dlui Ghenea, care se deplasează spre a studia posibilitátile de activitate economicá in tara vecinà, cát si probleme relationate cu emigrarea Románilor acolo, — colonia din Argentina se desparte de un valoros si activ compatriot. Foarte multi dintre Románii ce se aflá azi in Argentina, isi datoresc nu numai intrarea in tará, dar chiar situatia, acestui distins si desinteresat binefácátor.

CHILE

Ne facem o datorie de a semnala chiar cu intárziere, remarcabila activitate românească pe care o desfásoará in Santiago, d. Henry Helfant, representant al Comitetului National Román. Datoritá multiplelor simpatii cástigate, dsa a reusit sá concentreze atentia oficialitátii si a stráinilor asupra problemelor românesti. Sárbátoarea nationalá de 10 Mai a fost comentatá de mai toate publicatiile chilene, aducándu-se un vibrant omagiu suferintelor poporului román. Posturile de radio au transmis in afará de muzicá românească, cuvántarea dlui Paul Constantinescu "România, insula de latinitate" si un discurs de o rará vigoare impotriva comunismului, adresat de d. Helfant ascultátorilor chileni.

Dsa a terminat cu urmatoarele patetice cuvinte: "Ceiace se petrece acum in România, este neomenesc, este fructul imaginatiei bestiale a unui sistem de guvernámant diabolic, regim salbatic, care din pácate pentru intreaga omenire, nu este tratat cu dispretul pe care il meritá. Sá dea Dumnezeu ca Chile sá nu cunoasca niciodatá un regim ca acela pe care Sovietele l-au impus Patriei mele, România'.'

*

Trei distinsi lectori de limba românà functioneazá la Universitátile italiene. Acestia sunt dnii Marcello Camilucci, Mario Ruffini si Gino Lupi, cari fac o admirabilá propagandá culturii si literilor românesti. ... ...

RECENZII

"I LIVE AGAIN" de Dominta Ileana

A INCERCA sa recenzezi in câteva cuvinte o carte scrisá de un vlástar al dinastiei române, comportá desigur riscuri. Spiritul de curtoasie te invitá de obicei la elogii, chiar gratuite.

Insá talentul verificat al Domnitei Ileana, resursele spiritului Sáu si activitatea indeobste cunoscutá, simplificá misiunea recenzentului. "I live again" ne scuteste de complimentul circumstantial, impunándu-se prin continut si farmec indiscutabil.

Regina Maria, strálucitoarea figurá a recentei noastre istorii nationale, a pregátit publicul american, fácándu-l receptiv la tot ce e românesc. Plimbarea acelei nobile ambasadoare in lung si latul Statelor Unite, a insemnat pe vremuri un triumf fárá egal. Gratia incomparabilá a Suveranei, prietenia si simpatia pe care o ráspándea, au popularizat-o in rándurile democratilor yankei, care isi dádeau seama cá parcá tot nobleta de sánge este mai valoroasá decát nobleta dollarului cu nemiluita; cá o Reginá a României chiar mai sáracá decát reginele petroiului sau otelului, inseamná infinit mai mult, insási pentru cetátenii liberali cu centenará traditie republicaná. Deaceia, cánd au apárut memoriile Reginei Maria in englezeste, publicul american le-a absorbit, pur si simplu.

Mostenitoare a gratiei si talentului inaltei Sale mame, Domnita Ileana nu face decát sá urmeze un fir intrerupt de imprejurári. Existá insá flagrante deosebiri de situatii. Turneul Reginei Maria se desfásura glorios, triumfal, dupá o pace intr'adevár pasnicá. Misiunea Domnitei Ileana este azi infinit mai gravá, prezenta Sa pe pámántul Statelor Unite producándu-se in ceasuri grele. Este ambasadoarea durerii unui neam invins si crucificat, e purtátoarea unui tragic destin. S'a solidarizat, umilá, cu suferinta unanimá si umblá din loc in loc, fárá de fast si fará strálucire, cersind dreptate pentru tara Sa si a párintilor Sái.

"I live again" este o insiruire de intámplári personale, de culise si intimitáti regesti, sau de atitudini nationale; o miscátoare evocare

de vremuri si oameni mari sau mici. Domnita Ileana cunoaste secretul de a descoperi adesea oameni mari printre cei mai mici. Dánsa nareazá simplu, uman, incát chiar máruntisurile istorisite uneori, capáta valoarea pretioaselor intámplári. Duiosia se amestecá laolaltá cu surisul, drama se infráteste cu voia buná. Iatá dece cartea, scrisá pe intelesul tuturor, inregistreazá un succes aproape fárá precedent, fiind trecutá la douá luni dela aparitie, pe lista de "best seller" (cea mai mare vánzare).

Un amestec de episod si anecdotá, de istorie si adevár.

Faptele tráite si povestite de princiara eroiná, sunt crezute pe cuvánt. Interesul suscitat, decurge dela sine, fárá violentarea provocatá in general de propaganda oficialá tendentioasá, fácánd-o greu de mistuit.

O carte frumoasá, necesará. O risipá de suflet, farmec si talent, reprezentánd fidel pe autoare.

J. N. M.

ARON COTRUS

La 14 Iunie a fost sárbátorit in Madrid poetul Aron Cotrus, la implinirea a 60 de ani de viatá. Initiatorii, dnii prof. ing. I. Prottopopescu, Georgel Demetrescu si Crisu Axente, au trimis un apel, din care extragem urmatoarele:

"Astázi, cánd se sguduie insisi temeliile neamului, rostul poeziei capátá alte dimensiuni, egale cu menirea soldatului si a preotului. Luptátoare cu arma cuvántului, instigatoare a energiei nationale, profeticá, robustá si nesováelnicá, poezia lui Aron Cotrus, náscutá din durere; se inaltá peste ea, aruncánd Románilor o punte peste neputinte. Iesitá din brazda proaspát intoarsá, frámántatá cu sángele strámosilor si cu sudoarea táranilor si muncitorilor români, poezia sa, indemn de luptá, ne dá siguranta biruintii neamului. Versurile sale sunt strábátute de vigoarea vulcanicá si de linistea majestuoasa a respiratiei poporului román".

La serbarea desfásuratá in localul Institutului de Cultura Hispanicá, au vorbit dnii Juan Aparicio, director general al Presei spaniole, prof. Maldonad dela Universitatea madrilená si d. Gr. Manoilescu, directorul editurii "Cartea Pribegiei". Tuturor le-a ráspuns sárbátoritul.

*

Am neglijat a aminti printre publicatiile primite, excelenta revista "Vers" ce apare in Statele Unite. Avánd colaborári de seamá si pretioase pagini antologice, publicatia se aflá sub conducerea distinsului poet bucovinean Vasile Novacovschi, emigrat in America de Nord.

Adresa: 338, Washington Ave. Albany, N.Y., U.S.A.

*

ROMANII IN ARGENTINA

Documentatele articole si studii publicate de d. prof. de limbi romanice D. Gázdaru, dela Universitatea din Buenos Aires, asupra "Contributiei Românilor la progresul cultural al Slavilor" au stárnit un exceptional interes printre cárturarii de pretutindeni.

*

Revista de Stiinte Economice din Buenos Aires a publicat un important studiu al dlui dr. Oreste Popescu, profesor la Universitatea din Bahia Blanca, asupra "Sistemelor economice si misiunile jezuitice", primit cu mágulitoare elogii de specialistii argentinieni.

*

La aceias Universitate d. dr. Lascar Sáveanu ocupá catedra de "Istoria Doctrinelor Economice", fiind totodatá si subdirector al bibliotecii, iar d. Remus Tetu, catedra de "Istoria Economiei", pentru licentá si doctorat.

*

Doamna Maria Savin-Moscu, solistá a Operei Române din Bucuresti, a fost numitá in urma activitátii desfásurate, profesoará la Conservatorul din Bahia Blanca si directoará a scoalei de canto. Dsa a apárut in cadrul cátorva concerte si festivaluri radiodifuzate, bucurándu-se de caldele elogii ale presei argentiniene. Este remarcabilá tendinta compatrioatei noastre de a face cát mai cunoscutá muzica românească, inscriind-o in toate programele si oferind-o pentru studiu si cunoastere, studentilor cursului sáu.

*

Dl inginer Const. Moscu este profesor al Facultátii de Inginerie si Chimie depe lángá Institutul Technologic din Bahia Blanca, detinánd catedrele de Mineralogie-Geologie si Industrie Extractivá. Dupá un lung voiaj de studii in regiunile petrolifre si feruginoase ale Argentinei, dsa a publicat un studiu asupra unui nou sistem de asfaltarea strázilor si a soselelor, care a fost luat in consideratie de organele de resort.

*

Alti doi profesori universitari români in Argentina onorează stiinta românească prin prestigiul si cunostintele lor. Este vorba de dnii dr. ing. Al. Corpaciu, profesor de Geodezie al Universitátii din La Plata si ing. N. Horodniceanu, profesor la Politchnica din Mendoza.

Nu ne putem plánge de somajul cárturarilor români in Argentina.

*

A sosit pentru cáteva zile, venind din Paraguayul de Nord, d. ing. C. Vitzu, care este director general al unei fabrici de ciment instalatá la 500 km. de Asunción, in pliná selvá.

*

La Biserica Románá din Buenos Aires a avut loc botezul fetitei Domnica, a scriitorului Vintilá Horia. Slujba religioasá a fost oficiatá in prezenta a numerosi compatrioti si prieteni stráini, de cátre Párintele dr. I. D. Dan, nasá fiind Domnita Ileana a României, reprezentatá prin dna Mariella Skeletti.

*

Dupá triumfalul concert dirijat in sala Gran Rex din Buenos Aires, Sergiu Celibidache a plecat in Chile. Venind din Italia, unde a condus 19 concerte la Milano, Roma, Napoli, Torino, intreprinde actualmente un turneu in America de Sud. Dirijánd la Cagliari simfonia 9a de Beethoven, a avut solisti vocali intre altii, pe cunoscutul primtenor al Operei din Bucuresti, Tomel Spataru, si pe renumita cántáreatá Irina Frátitza-Gasperone.

In darea de seama "Sarbatoarea Pastilor" din numrul trecut (pag. 9) s'a strecurat o gresalá materialá, Trebuie citit:

"Regele, in jurul cáruia trebuie sá ne unim" aceasta fiind expresia literalá a gándirii dlui Dr. Toculescu, incisa "atátá cát vom rámánea in pribegie" neapartinándu-i.

S'a stins din viatá fiul compatriotului nostru Octav Cristescu. Suferind de cancer, fusese trimis prin subscriptie publicá la un sanatoriu din Statele Unite, spre a urma un tratament. Revenit in Argentina, a decedat in vársta de 14 ani. Toate cheltuelile au fost colectate prin truda dlui Titu Mihăiescu, inimos si neobosit om de bine.

*

In seara de 29 August va avea loc in sala "Consejo de Mujeres" din Buenos Aires, concertul anual al tenorului Mihai Ionescu si al dnei Felicia Volánescu-Ionescu, sopraná, cu acompaniamentul la pian al dnei Flavia Benaventi si cu concursul baritonului Mario Zibibbo. Este incá viu succesul compatriotilor nostri, intr'un recital organizat de un mare iubitor de muzicá, dl ing. Marcel Nicolau.

*

La inchiderea editiei ne-a sosit admirabila revistá literará "INSIR'TE MARGARITE" din Rio, opera acelui neobosit trio de distinsi literati, dnii I. G. Dimitriu, Stefan Baciu si Faust Brádescu, a cáror multiplá activitate conferá atáta strálucire comunitátii române din Brazilia.

NATION ROUMAINE
LIBERTATEA I
LIBERTATEA II
INSEMNARI
PATRIA
CUGET ROMANESC
DACIA
VATRA
ROMANIA VIITOARE
ROMANIA

se gasesc de vanzare la

LIBRARIA

"ATLANTIDA"

FLORIDA 643

intre orele 10,30-13 si 15,30-19,30
Rugám pe confratii care doresc sá fie inscrisi pe lista de mai sus, sá ne trimeatá 5 exemplare din fiecare numár, fixándu-ne pretul de vánzare.

TEODOR AMAN
ROSEMARIE GOHLKE
casatoriti
Buenos Aires

Am primit un apel din partea Asociatiei pentru ajutorarea refugiatilor "Romanian Welfare, Inc.", din New York, 145 East 52 Street, din al cárei comitet fac parte dnii N. G. Caranfil, George Duca, Stefan Irimescu si Radu Irimescu.

Orice donatii in haine sau bani se pot trimite direct la adresa numitei institutii de binefacere, care a distribuit páná acuma nenumárate ajutoare la mai mult de 4000 de refugiati.

Corespondent pentru Argentina esta dl Virgil Constantinescu, San José 1121, Buenos Aires.

*

"MICRO-FILM"
AMPLIACIONES,
FOTOCOPIAS
Y REPRODUCCIONES
FOTOS A DOMICILIO
E INDUSTRIALES
T. E. 42-0178

La Paris s'a constituit asociatia "Tineretul Universitar România Liberá", organism al studentilor români refugiati in Franta. Primul comitet de conducere este prezidat de d. prof. dr. Alphonse Juilland, avánd viceprezidentia dlui I. Tismanariu si secretar general pe d. Gr. Pop.

REVISTA PRESEI

LA NATION ROUMAINE

Nr. 93 si 94

Ample si variate detalii in legatură cu epurările din Tará. Aflám in ce consistá "deviationsimul de dreapta" al Anei Pauker: afectiunea ei pentru fast, blánuri, bijuterii; extorcarea de sume importante in schimbul liberării de pasapoarte pentru Israel; jefuirea, in interes personal, a detinátorilor de fonduri in Elvetia, descoperiti prin spionajul bancar al creaturilor paukeriste, Vitzianu si Maximo.

Pentru grábirea lichidării deviationistilor, Moscova a trimis in locul ambasadorului Kavdaradze pe "diplomatul de asalt" Lavrentiev, prezent la Belgrad in momentul excluderii lui Tito din Kominform, prezent la Praga in momentul eliminarii lui Slansky. Revenirea lui la Bucuresti, unde —ca ambasador pe langa regele C.— a fost purtátorul ultimatului sovietic din 1940, nu este de bun augur.

Judicioasá si plinä de vigoare critica adusá de dl D. N. Ciotori suavilor "realisti" americani, care mai gásesc rágazul sá vorbeascá in 1952 de o Rusie... bine intentionatá (Kennan: **"American Diplomacy"**) sau de inutilitatea oricárui efort intr'o lume ce merge fatal spre catastrofá (Walter Lippmann).

LIBERTATEA I (Nr. 11-12)

Gazeta dlui V. Iasinschi (care semneazá editorialul **"Un sfert de veac dela intemeierea Legiunii"**) consacrá zece coloane dense activitátii románesti in Spania. Extragem din declaratiile Generalismului Franco in fata Cortesurilor urmátorul pasagiu, pe care am fi fericiti sá-l auzim repetat de alti sefi de Stat:

"Spania este, poate, singura tará care nu a recunoscut situatia creatá prin abandonarea popoarelor din Estul Europei, Rusiei Sovietice. Spania cere sá se afirme, fárá a se consimti nici cea mai micá concesie, necesitatea imperioasá de a se restituti popoarelor sclavizate de tirania rosie, libertatea; fata de aceasta, considerám cu totul insuficientá tactica de renuntári si de impáciuire, socotind cá acestea aruncá popoarelor din Occident o patá moralá si de inconstientá, de a cárei responsabilitate nu suntem partasi".

Se reproduc textele scrisorilor de multumiri trimise Generalisimului Franco, dlui Esteban Bilbao, Presedintele Cortesurilor Spaniole si dlui Martin Artajo, Ministrul Afacerilor Straine. Semneaza dnii Stelian Popescu, Vasile Iasinschi, Prof. Ing. Ion Protopopescu, Nicolae Dimitrescu, George Demetrescu.

Generalul Platon Chirnoagá consacrá un insufletit comentar **"uneia din cele mai frumoase zile pe care le-a trait generatia noastrá"** si care nu este, precum se incapátáneazá inca s'o proclame o seamá de exilati, tot mai putin numerosi, ziua de 23 August, slavitá unanim de asasinii rosii dela Bucuresti, ci acel 22 Iunie 1941, in care, intránd in rásboi impotriva bestiei sovietice, **"poporul román a putut sá ridice iarási capul cu demnitate"**.

CRONICA ROMANEASCA, Nr. 7

Pretioasa arhivá a vietii románesti contemporane aduce loo de pagini de fapte, documente, cifre, intr'o prezentare sobrá, in care florile de retoricá sunt absente. Foarte utile prezentárile sintetice, pe baza unui abundent material de presá reperist, a diverselor aspecte ale activitátii republicane.

Excelentá ideea de a reproduce in extenso articole din presa internationalá de interes románesc. **"Scrisoarea deschisá"** adresatá de Salvador de Madariaga dlui Aneurin Bevan si tradusá din **"Manchester Guardian"** este un monument de inteligentá politicá, generozitate si mestesug gazetáresc. Nu putem extrage din lipsa de spatiu, decát urmatoarele:

"Un rásboiu spiritual (cu Sovitele) **trebuie sá existe atáta cát Rásaritul Europei e subjugat. Noi nu putem fi decát cu ei** (subjugatii) **impotriva opresorilor, si nici decum cu opresorii impotriva lor** (cum párea sá insinueze dl Bevan cu o criminalá inconstientá in Conferinta dela Jarrow)".

"Popoarele din Rásáritul Europei duc un rásboi in parte activ, prin actiuni subterane — si in parte pasiv, la lumina zilei. Un rásboi care le este impus de tirania moscovitá. In fiecare zi sute si mii de oameni din Rásáritul Europei sunt trimisi in lagáre de concentrare pentru a putrezi acolo sau in fata plotonului de executie pentru a fi ucisi. Ei sunt intáia noastrá linie de apárare. Si in mare másurá datoritá faptului cá aceste trupe de asalt mor pentru noi, Perdeaua de Fier nu cade pe coasta francezá a Atlanticului, ingáduindu-ne nouá sá tráim "in aceastá parte confortabilá a lumii" **ca sá intrebuintez propriile Dtale cuvinte. Este oare unul din principiile Dtale acela de a intoarce spatele celor ce se jertfesc pentru noi?".**

VATRA, Nr. 6

Foaia dlui Válimareanu este, incontestabil, cea mai veselá publicatie legionará. Si nu involuntar. Redactorul ei aproape unic beneficiazá, intr'adevár, de stilul cel mai caustic, servit de o prezentá de spirit si un dar al gáselnitii fárá echivalent in presa exilului (daca exceptám verva diabolicá si humorul profund al dlui G. Racoveanu, a cárei delicoasá prozá se face din pácate asa de rará). Iatá dece lectura gazetei dela Roma, din scoartá in scoartá, devine una dintre indeletnicirile cele mai agreabile ale recenzentului.

Evident, dl Valimareanu are marota lui. Vrea sá salveze Legiunea. Liber e! Deocamdatá singurul drum pe care-l bate in vederea unui asemenea scop eminamente plácut "fostilor si actualilor adversari ai Miscárii Legionare", ba chiar si... M. S. Regelui (cf. pag. 16) este cel ce duce la inláturarea dlui Sima. Parcá noi nu rágusim, la rándul nostru, tot strigánd cá Comitetul ar fi admirabil si sublim, cu conditia sá plece dl Visoianu! Asa suntem noi, Románii, personalisti.

O noua marotá a "Vetrei" pare a fi imperialismul legionar. In editorialul **"La un sfert de veac"**, consacrat aniversárii Legiunii Arhanghelului Mihail, dl Valimareanu etalează intr'un vibrant bilant activitatea legionarilor in exil, activitate cu adevárat covársitoare cáreia BIRE, nesolicitat de nimeni, incearcá zadarnic sá opuie un alt bloc de realizári asa de masive si de dezinteres. Dar nu aceasta ne intereseaz. articolul dlui Valimareanu, ci ritul ecumenic ce-l animá: ir mará cu elogioase aprecieri pe toti legionarii, majoritari, minoritari, deviationisti si altii. Foarte bine face. Orice incercare de a aduna pe Români. mácar si'n parte, trebuie láudatá. (In privinta incluziunii **"Romaniei"** in panoplia realizárilor **"din initiativá si muncá legionará"** venerabilul nostru director face in altá parte a acestui numár cuvenita punere la punct).

Mentiune specialá meritá **"Restabilirea unui adevar"** a Párintelui Vasile Boldeanu, exemplu savuros de prozá ecleziasticá: mieroasá, inocent perfidá, de o logica aparent impecabilá. Retinem stilul, fondul —**res inter alios acta**— neprivindu-ne. Si stilul este exemplar.

*

"Veritas-Information" este titlul unei documentate publicatii anticomuniste, editatá pe bazá de documente controlate de cátre Institutul Veritas pentru studiul metodic al doctrinei si activitátii partidului comunist, care Institut isi are sediul in Canada, C. P. 35, Station O, Montreal.

*

REVISTA PRESEI (URMARE)

"CAZUL" SECELEANU

FACLIA dela Londra si BIRE dela Paris au publicat un aviz privitor la lucrarea pe care o prepará eminentul jurist Em. Vasiliu-Cluj despre chestiuni varii si despre Garda de Fier. Conform anunțului, această lucrare imi consacrá un capitol intreg, sub titlul "**Ion Seceleanu este Horia Sima**" sau vice-versa. Nu stim dacá dl Horia Sima va flatat de identitatea ce i-o atribuie dl Cluj. Eu, unul, care n'am fost niciodatá legionar, dar care n i c i cu democreatza n'am dus-o bine, iatá spun nu. Nu vreau sá fiu confundat cu dl Sima, cum mi-ar fi penibil sá mi se spuná cá-s tot una cu Churchill, Mao-Tse-tung sau Roosevelt (mai ales cá acesta din urmá a ráposat). Numi disimulez insá nerábdarea cu care aștept senzationalele revelatii ale dlui Cluj. Mi se va dovedi nu numai cá sunt seful Miscárii Legionare, dar si cá am fost mána dreaptá a lui Mornzof, la Bucuresti. Dece nu? Numai sá vedem probele.

CHEMAREA

Aflám cá gazeta dlor Pamfil Seicaru, N. Stefanescu-Govora si Al. Cristescu si-a incetat aparitia, fiind interzisá in Franta printr'o decizie a Ministerului de Interne.

In repetate rânduri am avut ocazia in aceste coloane, sá ne manifestám discomformitatea cu stilul vehement al vindicativei reviste ... Suntem cu atát mai liberi sá dám expresie, astázi, ... si regretului nostru ... pentrucá ori cát de ... (!) "CHEMARII", ne doare sa inregistrám cá Franta, patria tuturor libertátilor, democratá p r i n antonomazie, unde apar peste cincizeci de periodice comuniste, violent staliniene si paukeriste„ unde oricine poate spune si scrie ce-i trece prin cap, unde Rigdway poate fi injuriat in mod liber, ca initiator al rásboiului bacteriologic si Truman ca sef de gangsteri, unde orice mucos marxist poate lua in furculita ironiei pe Sanctitatea Sa Papa, fárá sá i se intample nimic, Franta a gásit cá nu este nedemn de lunga ei traditie de liberalism si de ospitalitate, sá suprime foaie ce apárea in románeste, circula numai intre Români si nu trata decât chestiuni románesti.

Regret, pentrucá ori cát am fi fost de adversari ai tonului ireverentios cu care era evocatá figura Regelui, nu este mai putin adevárat cá gazeta suprimatá servea de tribuná unuia dintre gazetarii cei mai extraordinari pe care i-a cunoscut presa noastrá. Pasionat, fanatic, uenori nedrept, alteori cenzurabil, Pamfil Seicaru a fost si este, cu temperamentul lui vijelios, cu memoria lui monstruosá, cu cultura lui istoricá si politicá fárá pereche, o voce a cárei innabusire o deplángem profund.

Se insalá? Sa fie indreptat! Minte? Sá fie pus pe douá coloane, si adus la ordine. Insultá? Sá fie chiemat in judecatá si condamnat. Dar este intolerabil ca sa i se interzica dreptul de a scrie, fárá ca vreuna din imaginarele-i vini sá-i fi fost doveditá, intr'o tará care de un secol si jumátate se face campioana libertatii de presá si la instigatia unor oameni politici (!) ce, pretinzándu-se adversarii regimului comunist pe care din rásputeri s'au straduit sá-l intronezе in Tara, afirmá si ei ca luptá (!) in numele libertátii si pentruca in Tara sá introduca, in fine, democratia. Frumos incep!

ION SECELEANU

*

Scriitorul Mihai Niculescu a fost insárcinat de Fundatia Universitará Carol I din Paris sá intocmeascá o antologie —versuri si prozá- din intreaga literaturá nationalá, incepand dela cronicari si páná la Arghezi si Lucian Blaga, intitulatá "O m u l si Pámántul románesc". Prefata va fi semnatá de d. prof. univ. Bazil Munteanu.

Dl. Mihai Niculescu este autorul volumului unor savuroase "Amintiri in uniformá", apárute recent in editura "Cartea Pribegiei".

DIVERSE

Eminentul prieten si cunoscator al tárii noastre, profesorul universitar nordamerican D. Charles Upton Clark, va pleca in Europa pentru continuarea cercetárilor intrerupte in 1931 asupra documentelor inedite in legátura cu vechile civilizatii americane.

*

"**ALIATII NOSTRI DINAPOIA CORTINEI DE FIER**", având subtitlul "Ceiace pot ei face pentru lumea liberá si ceiace poate face lumea liberá pentru ei", este o amplá si documentatá lucrare a dlui Brutus Coste, oferind metode practice pentru atingerea scopului propus. Punctele de vedere cuprinse in brosurá au fost expuse la deschiderea sesiunii Institutului de Afaceri Mondiale din San Diego, California.

*

PACHETE PENTRU ROMANIA

cu alimente, îmbrácáminte etc. de ½, 1, 5 si 10 Kgr. — Expeditii rapide cu vapoare si avion
Cereti prospecte si informatiuni
Preturi convenabile
la:

Lloyd Sud Americano S.R.L.
FLORIDA 251 (Galería Florida)
T. E. 33-7942

Un articol de acutá importantá pentru problemele románesti, a apárut recent in New York Times, sub semnátura dlui Barbu Niculescu, membru in comitetul Ligii Románilor Liberi, luptátor si astázi, ca si altádatá pe front, pentru dreptatea româneascá.

*

Correo Argentino
Tarifa Reducida
Nº 4215
Reg. Prop. Intelectual
Nº 374001

"ROMANIA"
Casilla Correo Central 1279
Buenos Aires
República Argentina

Rev. M. Ciala
St. George Romanian Church
38 Pierre Ave.
Windsor, Ont.

Avion